

[Inge Krogh]

dog et klart defineret forhold, eventuelt en kontrakt.

I øvrigt går vi ind for ændringsforslagene stillet af justitsministeren og ændringsforslagene stillet af bl. a. det konservative folkeparti og retsforbundet. Specielt går vi ind for, at det skal være højesteret, der bestemmer, om en sag skal gå til tredje instans.

Alice Hedegaard (DR):

Jeg vil også gerne takke for det ualmindelig grundige udvalgsarbejde, hvor medlemmerne har fået virkelig eksperthjælp, så jeg synes, at selv vi ikke-jurister har fået et kendskab til det, som vi i hvert fald ikke havde ved første behandling. Jeg føler, at jeg i hvert tilfælde ved en lille smule om, hvad dette handler om, så meget, at retsforbundet vil stemme for justitsministerens ændringsforslag, ligesom vi vil stemme for det konservative folkepartis ændringsforslag.

Kristeligt folkepartis ændringsforslag kan vi derimod ikke stemme for. Og med hensyn til venstresocialisternes ændringsforslag nr. 1 og 5 vil retsforbundet stemme delt. Jeg selv vil stemme imod, fordi jeg efter udvalgsbehandlingen føler, at nr. 31 i lovforslaget er forsvarlig. Men ændringsforslagene nr. 2, 3 og 4 fra VS vil vi stemme for, da vi mener, det er en forbedring for retssikkerheden.

Wilhelm (VS):

For størsteparten af befolkningen er domstolene opfattet og efter vores mening korrekt opfattet som et statsligt magtorgan, man ikke skal forvente sig alt for meget godt af. Den, der kommer ind i en retssag uden advokat, er dårligt stillet. Rettens mødetider er lagt uden hensyn til almindelig arbejdstid. Sproget i retssalen er kun for indviede, og en sag kan medføre en række retsmøder, hvor man skal komme, uden at der sker nogen egentlig behandling af sagen. Det er derfor ikke så mærkeligt, at mange af dem, der søges, slet ikke møder. Så bliver de bare dømt. De, der møder, opgiver før eller siden at fastholde deres standpunkt, og så bliver de også dømt, eller sagen bliver forligt, som det hedder.

Hvis der virkelig skulle laves om på dette, var der meget, der skulle ændres. Det er ikke det, der sker med dette lovforslag. Forslaget er i hovedsagen en rent teknisk revision. Det

eneste reelle indhold, der sådan set er i det, og det væsentligste i hvert fald, er, at behandlingstiden ved de to landsretter nedsættes. Den er som bekendt enormt lang, og det betyder jo, at den, der har mest brug for de penge, sagen f. eks. handler om, også er mest villig til at forlige sagen for at få noget mindre straks. At domstolene arbejder så langsomt, rammer derfor dem, der ingenting har, og derfor er vi heller ikke aldeles ligeglade med disse mindre revisioner. Vi er tilhængere af de bestræbelser på at reducere behandlingstiden, som er indeholdt i forslagene, især nok i det forslag, der er kommet til siden første behandling, forslaget om de nye beløbsgrænser.

Jeg vil samtidig sige, at vi faktisk ikke bryder os om beløbskriteriet. Vi mener, at man bør stile mod, som også mange var fremme med på det seminar, der har været omtalt, at alle sager principielt starter ved underretterne, eventuelt suppleret med en henvisningsregel, men henvisningskriterier, der ikke kun er disse ubrugelige beløbsgrænser. Begrundelsen er naturligvis, at en sag om 30.000 kr. for mange mennesker kan have betydelig mere indflydelse på deres livsvilkår, end en sag om 200.000 kr. har for andre mennesker. Det er den slags vurderinger, som selvfølgelig er svære, men som en henvisningsregel burde gå efter. Ligeledes har det principielle indhold i en sag tit og ofte aldeles intet at gøre med selve beløbets størrelse, som det drejer sig om. Det nærmer man sig ikke særlig meget med denne revision, og alene af hensyn til reduktionen af behandlingstiden kan vi gå ind for de ændringer, der er med hensyn til dette begrænsede sigte.

Af de ændringsforslag, der er stillet i betænkningen, stemmer vi naturligvis mod nr. 14, som er kristeligt folkepartis ideologisk begrundede diskrimination af papirløse forhold. Vi stemmer også imod justitsministerens nr. 35, fordi det er en præcisering i den modsatte retning af den, vi ønsker, og i den modsatte retning af det, vores eget ændringsforslag går på.

Men alle de øvrige ændringsforslag kan vi stemme for, og jeg vil da især fremhæve, at vi er glade for, at ministeren har trukket denne idé tilbage om, at man skal kunne vifte folk med en gulerod om næsen: hvis I finder jer i en éndommerbehandling ved landsretterne, kan vi bringe jer lidt hurtigere igen-